

३२८

३२८ स्मृ: ७५

३२८

निर्णय

(1)
अथ सप्तमपंचमयोः सापिंड्यनिर्णयः ॥ पिंडेन
सहवर्तत इति सपिंडः ॥ सपिंडस्येदं सापिंड्यं ॥ त
त्तद्विधिं ॥ सगोत्रे चान्यगोत्रे च ॥ तत्र सगोत्रे मनु
राह ॥ लेपभाजश्चतुर्थाद्याः पित्राद्याः पिंडभाग
नः ॥ पिंडसप्तमस्तेषां सापिंड्यं साप्तमैोरुप ॥
यन्मनुनोक्तं तत्र शान्तिविषय एवेति ज्ञेयं ॥ अन्य
त्रेति ॥ शान्तिव्यतिरिक्तेषु सापिंड्यं मत्रोक्तवान्
भाष्यकारः ॥ संतानं भिद्यते यस्मात्कन्याश्च सु
तस्य च ॥ तत्रैवासप्तमादवीकान्यगोत्रात्तत्र जाय
ते ॥ १ ॥ संततिः पुरुषस्यापि स्त्रिया अपि च वा यदि
॥ सापिंड्यं तद्विजानीयाद्दूरवधो विवाहके ॥ २ ॥
पितृतः सप्तमादवीकसंततः पंचमादथ ॥ सपि
डतानुभावेन नोद्वेत्तत्र कन्यकां ॥ ३ ॥ तथाऽवा
र्यः ॥ संतानं भिद्यते यस्मात्पुत्रादुभयत्रतः ॥ तत्र
श्च गणयेद्दीमान्वराणां च कन्यकां ॥ ४ ॥ अ
सपिंडां च वरयेत्पितृतः सप्तमात्परं ॥ मातृतः पं
चमादूर्ध्वं मसमानार्थगोत्रजां ॥ ५ ॥ याज्ञवल्
क्यः ॥ मूलगोत्रादन्यगोत्रामुद्गहेदष्टमाऽष्टमी
अन्यगोत्रादन्यगोत्रां षष्ठः षष्ठीसमुद्गहेत् ॥ ६ ॥
पंचमात्सप्तमादवीकान्यामुद्गहेत्तथादि ॥ स्वस
रं मातरं चापि द्विजस्याद्गुरुतल्यगः ॥ ७ ॥ सापि
ड्यं मुनिभिः प्रोक्तं मातृतः पितृतः क्रमात् ॥ अ
सापिंड्यं विजानीयात्तत्र मदीनरवासिनां ॥ ८ ॥
सापिंड्यं प्रादुराचार्याः संकोचं च्यापि सपिंड्यं

ज्ञानं च तत्र धर्मज्ञैर्न मदाया श्रद्धाक्षणे ॥१॥ पंचम
 मी चैव मातृतः पितृतः स्तथा ॥ श्रीणि चातीत्यमहत्
 वंतीत्यवेपितुः ॥१०॥ संग्रहे ॥ चतुष्पुत्रमुद्देहकन्यापंच
 नोनतुपंचमी ॥ षष्ठीसमुद्देहकन्यापंचमानतुपंचमी
 ११॥ शंकरः ॥ गणानामाषु जौषसौपंचमः पंचमीदपि
 विवाहोनेव कर्तव्यो न्यूनः स्त्रिकः शुभावहः ॥१२॥ तृती
 यांवाचतुर्थवापक्षयो रूभयोरपि ॥ विवाहयेननुः प्राहपा
 राशर्योयमोगिरा ॥ अन्ये ॥ भवेतां पूर्वजात्पुत्रीतयोरपि च
 तिः ॥ पंचमः पंचमीकन्यांनतत्रवरयेद्विजः ॥ कन्येदे पूर्वजा
 त्स्यातांसंततिः स्यात्तयोरपि ॥ पंचमः पंचमीतत्रवरः कन्या
 समुद्देह ॥१५॥ कन्यापुत्रीचसंततौ पूर्वजान्संततिस्तयो
 हि स्याद्वरयेत्तत्रपंचमः पंचमीयदि ॥१६॥ आचार्यः ॥ कन्या
 रस्यसापि श्रेमात्संज्ञाभवेयदि ॥ स्वस्रसंज्ञाथवापुत्रीने
 वतांवरयेदुधः ॥१७॥ हेमाद्रौ ॥ चतुष्पुत्रपंचमीदपि षष्ठीवामात्सं
 ज्ञको ॥ स्वस्रसंज्ञाचसंज्ञातासंज्ञातापरिवर्जयेत् ॥१८॥ तथाच
 हेमाद्रौ ॥ यत्रोक्तस्वापिंश्रान्तरिष्वतत्रैव कन्यावदिमात्संज्ञा
 पुत्रीयदिस्याद्गिनीय ॥ स्यात्तद्विवाहो नकराचिदेव ॥१९॥
 पुत्रीविषयेकेचिदाहुः ॥ पुत्रिकामुद्देहद्विप्रः केचिदाहुर्वरंन
 हि ॥ भगिनीमातरंचैव यदिचेत्यतितोभवेत् ॥२०॥ आचार्यः ॥
 धात्रीपुत्रीस्वसारंचैवतांवरयेद्विप्रः ॥ केचिदाहुः केचि
 देत्रोपुत्रिकामुद्देहदिति ॥२१॥ तृतीयांका चतुर्थंश्वापंचमी
 पितृमातृतः ॥ दक्षिणेत्मुद्देहकन्यास्वसारमातरंवि
 ॥२२॥ जननीभगिनीचैवपुत्रीसंज्ञाचकन्यका ॥ नेवतां
 वरयेद्विप्रोगालवो मुनिरब्रवीत् ॥२३॥ तथाचव्याघ्रपा
 दः ॥ उद्देहदक्षिणेविद्वान्मातुळस्यचैवैसती ॥ उत्तरनाद्दे
 प्रोद्येपधर्मः सनातनः ॥ आचार्यः ॥ मातुळस्यसुतोविशो
 णेतांसमुद्देह ॥ वर्जनीयाप्रयत्नेनसेव वाजसनेयि

म्यां वापक कर्कशो न वप्यां सिंह कीटारव्यावेक
 श्यां धनुर्दशौ। वृषमीनौ त्रयोदश्यां दधस
 शास्त्रमीग्रहाः। दधसग्रानियत्कर्मक तस
 र्वे विनशति। १। तिथयो मासश्च न्याश्वश्र
 न्यलग्रानियानि च। मध्यदेशे विनश्यानि न
 दूष्याणी तरेषु तु। पंग्वंध काणलग्रानि मास
 श्र न्याश्वराश्रायः। गौडनालनयो स्याज्पाअ
 न्यदेशे न गर्हिताः। १। के ई वै वा त्रिकोणे च शु
 भे रूप च ये चिना। एको विबलवांश्वाधि
 शून्यति धुडु नाशराः। १। "अथ उत्पातम
 त्क काणसिद्धयोगाः॥ विशारदादि चतुर्वग
 मर्कनारादिषु क्रमात्। उत्पातमत्क काणा
 रव्यायोगाश्चात् तसंयुताः। १। सिद्धयोगा
 नां तिथिनिशेषणानि च। १। अर्कहस्त
 पंचमी च सोमेष अद्वयथा। आश्विनी स
 क्षमी ज्येष्ठे बुधे मैत्रं तथा। एमी गुरौ पुष्य
 च नवमी दशमी च तीर्था। एकादशी श
 नौ ब्राह्मं वर्जयेत्सर्वदा बुधैः। १। "अम
 तसिद्धयोगाः। १। "कार्यवेशेनात् तयोग
 स्पत्रिंघत्वं। विनाहे गुरुपुष्यश्रु प्रयाणे श
 त्तिरोहिणी। ज्येष्ठाश्विनी प्रवेशे चषणमा से
 मरणं भ्रवं॥ आर्जदयोगाः॥ आर्जदः काल
 दंडश्वरधूम्रोऽधाता ४-व सौम्यवृः। ५। धो
 क्षः ६। केतुश्रु श्री वसो ७। वज्रवृं ९। मुद्रा १०। सा
 था। ११। मित्रं १२। मान संवत् १३। पशु १४।
 वस्त्रथैव च। उत्पातमत्क काणश्रु १५।
 सिद्धि १६। शुभार २०। मत्ता २१। मुशालं २२।
 गद २३। मातृगो २४। रक्ष २५। श्वर २६। सु

यथाक्रमं । तृतीया च चतुर्थी च फाल्गुणे ।
 सितकृष्णयोः । तिथयो मासश्च न्याख्यावंश
 विन्नविनाशनाः । आसुश्राद्धं प्रकुर्वीतु नैव
 मंगलमाचरेत् ॥ १ ॥ अथ तिथि नक्षत्रसंब
 धिदोषाः ॥ ॥ द्वितीयपाचानुराधाश्रुतरा
 चतृतीयया । पंचम्याचमघापुक्लाचित्रा
 स्वात्यात्रयोदशी । एषु कार्यं कृतं वैश्या
 तृषण्मासात्तरणं ध्रुवं । प्रतिपद्युत्तरा
 बाढानवम्यां कृत्तिकायाद् । पूर्वभाद्र
 पदाष्टम्यामेकादश्यां च रोहिणी । द्वाद
 श्यां च पदाश्रवात्रयोदश्यां प्रघाय
 दि ॥ ॥ वैशादिमासश्च नक्षत्राणि
 अश्विनी रोहिणी वैश्वानरभे परि
 त्तिते । चित्रास्वाती चित्राश्रवज्येष्ठवि
 श्वेज्यतारके । भगवात्सवंमासाढेथाव
 णे हरिविश्वभे । नक्षत्राणां तर्हम
 जषाठश्वयुज्यपिप्लविके पितवह्य
 र्दिसौम्ये चित्रादिदेवते । षोडशक
 राद्रिस्त्रिंशद्ये मूलं च विदुभ्रं । तपस्यश
 क्रं भरणीश्च न्यायान्या क्रूरग्रजाः । एषु
 यत्कृतं कर्म धनैः सह विनश्यति । १
 वैशादिमासेषु शून्यराशयः ॥ ॥ घट
 नत्स्य वृषो युग्ममेषकन्या सद्यश्चि
 तुलाचायकुली राख्यामृगसिंहाश्रवा
 शयः । वैशादिमासश्च न्याख्यावंशादि
 त्तविनाशदाः ॥ १ ॥ तिथियो गेन द्वादधल
 ग्नात्रि ॥ ॥ मृगसिंहोत्तरीमायां प्रथमा
 यां तुलावृषो । पंचम्याद्द्विकन्ये च सप्त

उत्तरी यशिला पात्र कर्तृद्वय विषय धे
॥ उत्तरी यशिला पात्र कर्तृद्वय विषय धे ॥
तां जलोद्ग्राह्यं सर्व विंशोस्तथै न चेति गृह्यद्रा
द्रायां ॥ ॥ अधप्र तां गोत्पतिः । श्रुते । शिरस्त्वाद्य
विपिडेन प्रेतस्य क्रियते सदा । द्वितीये न तु कृणां
गासिकाश्वसनासतः । गलोस्वभुजवृत्तौ सितती
यथाक्रमं । चतुर्थे न तु विंडे ननाभिलिङ्गगुदानि
जाह्वं जघे तथा पादौ पंचमे न तु सर्वदा । सर्वमर्मा
णिषधे न सप्तमे न तु नादुषः । दंतलोमान्यष्टमे
वीर्यं तु नवमे नवा दशमे न तु पूर्णत्वं तसतां ह्ये
पर्यय इति ॥ ॥ अधपाथे यथाद्रुलक्षणे ॥ शा
तातपः । भूलोकात्पे न लोके तु गंतुं श्राद्धं समा
चरेत् । तत्पाथे यथा हि भवति मृतस्य मृतुजस्य
ह्रिवं ॥ ॥ अधसद्यः शौचे एकहाचौ शौच्य
हाशौचे अष्टौ संवयनं । श्रुते । सद्यः शौचे त
थैकाहसद्यः संवयने भवेत् । अहाशौचे द्विती
ये द्विकर्तव्यस्वस्ति । नवमं नक्षत्रं द्विभुद्धिः स
र्वं मुहूर्तप्रकरणे उच्यते । प्रथमं गंगायां अस्थि
त्रिहोपः ॥ ॥ धमः ॥ अस्तौ रोभुः कृतथा मासे म
लिम्बुवे । गंगायां अस्थि । तेषु न कुर्वादि तिजे
तमः । इदं दशाहा हर्षं शौचं । अंतं दशाहे न दोषः ।
ततो गत्वा षड्विपेतीर्थे स्पर्शदोषो न विद्यते ॥
मूर्त्तं पुरीषाचमनं कुर्वन्नास्तीनिधारयेत् ॥ ॥
अथ नवश्राद्धं ॥ अंगिराः ॥ प्रथमिद्विदतीये च्छि
चंपंचमे सप्तमे तथा । नवमे कादशे चैव तनवश्रा
द्धमुच्यते ॥ ॥ अन्वारो हणे तु ॥ नवश्राद्धानि
सर्वाणि सविंडीवृत्ते पृथक् ॥ एक एव वृषा
त्सो गौरे व्रात्र प्रदीयते ॥ ॥ अधदशाहः ॥ ॥
द्वैलः ॥ दशमे हनि संप्राप्ते स्तोत्रा माह हिर्भवे
त् । तत्र त्याज्यानि वासांसि वेश्मश्रु न स्वा
त्रिवा । पुत्रपत्नी च वपनं कुर्यादिते यथावि

अथदंपत्योरेककालमृते ॥ "आपस्तंबः ॥ हा
 हांत प्रकृतं त्रत्वं। अस्त्रि सं च य न म प्ये वं। उ द
 कृषि उ दा नादि पृथगे व ॥ सहगमने प्ये वं। तद
 ह म द न र ले भ्या प्यार्थं स प्रह कालः ॥ एक काल
 मृ तौ भा र्गी भ र्ता च य द्दि चे द्दु योः। तं त्रे ण दृ ह नं
 दु र्मा त्ति डं श्रा द्दं पृ थ क पृ थ क् ॥ अथ सह गम
 ने ॥ "मृ तं पति म्नु व्रं ज्य या ना री ऽ व ल नं ग ता
 अस्त्रि सं च य नां तो स्या भ र्तुः सं स्कार ए व हि ॥
 अथ सह गम ने स र्व त्र पा कै र्क्यं ॥ प्र चे ताः। एक चि
 त्यो स मा रू ढो मि र्ये ते द प ती य दि। तं त्रे ण श्र
 य णां कु र्मा त्पृ थ क्पि डं स्या च रे त ॥ "अथा शौ चे व
 र्वा नि। शं खः। न प्र ति ग हा हा सः स्या ध्या यः वि
 त क र्म चा प्रे त पि डं क्रि मा व र्म मा शौ चे वि ति वर्त
 ते ॥ "अथ न त प्र श्रा द न श्रा द्द दे य हि नं ॥ भार द्वा ज
 वा सो नं च ज लं कुं भ प्र री दे त्ते प श्रा द नं। न न प्र
 का द न श्रा द्द दे य वि नं स र्वा ङ्गै र्वा क्तु णा य नि
 वे द्य मे त् ॥ "अथ य ज न त ल त्र श्रा द नै वि शे षः ॥
 भृ त्तुः ॥ ति लो द्दं त था पि डं न न प्र का द ना दि नं
 रा त्रौ न कु र्वा त्सं यो य या द्दु र्की नि र थ कं ॥ "अ
 थ प्रे त पि डः ॥ हे मा द्वा "प्रा ता नै द श वि डं स्तु त्रि प
 द्वा द श स्मृ ता। वै श्वे प च द श प्रो क्ताः श्र द्द त्रिं श स्र
 द्वा र्ति ताः ॥ "अथ यु द्ध मृ ता दः स द्यः शौ चे अ हा शौ
 चे चिं डं स्ते नै वो क्ताः। स द्यः शौ चे प्र दा त व्या स र्वे वि
 यु ग प त्त था। अ हा शौ चे प्र दा त व्याः प्र थ मे ह्ये क
 र्वा हि। द्वि ती ये ऽ हा नि च लार स्तु ती ये प च चै व हि।
 ता त्त पः। अ हा शौ च स्य च द्दु सै पि पिं डं न्द या द्द श
 तु। तं त्रै क पा त्रे स क्त स क्वा द श पिं डं न्द या त्।
 तं द श हा ज न ना त्य श्रो स्या न्म र णं या द्। प्रे त मु द्दि
 त क र्तं यो चिं डं न स्व वं धु भिः। प्रार ब्धे त्रे त पि डं त
 प्ये चे ऽ न नं भ वे त्। तथे वा शौ च वि डं स्तु शौ
 द्द या द्द था वि धि। शा वा शौ च स्य म ध्ये तु श
 चै प ते द्या दि। प्रे त क्तं स त द्द का र्पे तु ल्ये ता त्त न
 कृ त्वा

प। तत्र शेषमने साज्यनिर्णयः। पृथक्कृतं
स्थितिः। विवाहोत्सव यज्ञेषु त्वं तराम् तस्मिन्
पूर्वसंबल्यिता न्नेषु न दोषः। पारिकीर्तितः॥ अ
यं कन्यागृहे भोजननिषेधः। भविष्य। अग्रजायां त
कन्यायां न भुंजीत कदाचन। दौहित्रस्य मुखं दृष्ट्वा
भक्तिमर्षमनुशोचति। अग्रजायां तु कन्यायां
नाश्रीयात्तस्य वैगृहे। अथ भुंजीत मोहाच्च
सायशो नरकं व्रजेत्॥ ॥ अथ परिनेता परि
वित्रिदोषः। गर्गः। दाराग्निहोत्रसंयोगं यः
कुपीदं प्रजे स्थिते। परिवेता स विज्ञेयः परि
वित्रिस्तु पूर्वजः। अथ परिवेतादिदोषा प्रा
वः॥ ॥ पितृव्यपुत्रे सायले परदाररतेषु
च। विवाहाधानयज्ञाद्यो परिवेदो न दृश्य
अथ नांशुश्राद्धाधिकारिणः॥ ॥ नो।
श्राद्धपिता कुर्यात्तस्य नाशुग्रहेषु नः। उ
रुध्वं प्रकुर्यात्स्वयमेव तु नांशुमिति स
॥ अथ मधुपर्कः कन्याशारवसाकर्तव्यः। ह
स्य माभवे शारवीतु शारवागृहमार्गतः। म
र्कः प्रदातव्यो ह्यन्यशारवे पिदातरि इति
परिशिष्टे। कन्यादाने प्रपितामहस्य पूर्वकं ना
र्जनं। स्मृत्यर्थस्तरे। नांशुमुखे विवाहे च प्रपित
महर्षवकं। नामसंकीर्तयेद्दिद्वान् कन्यायाश्च
वमेव हि॥ ॥ अथ विवाहाग्निरुत्पत्तिः॥ शो
नं क्रः। यदि रात्रौ विवाहाग्निरुत्पन्नः स्नात्त
थासति। उपक्रम्योत्तरस्याङ्गः सायं परिवरेत्
भुं। यदि रात्रौ न वनाडीमध्ये मृत्युत्पत्तिस्तदा
तद्देवहोमारंभः। तदुत्तरं चेत्सरेदिनं सायमा
रंभदाते सुदर्शनभाष्ये॥ ॥ अथ गृहप्रवेश
नाप्रविशेषः॥ आशुश्रमायनः। अर्धरात्रव्य
ते तु परेद्युः प्रातरेव हि। गृहप्रवेशनीयः स्ना

योत्तरं । मा सोत्तरं तत्र विवाह इष्यते शास्त्रे
 न वास्तुतः क निर्गमोपरैः । ज्योतिः सागरे । इ
 र्भे हे राष्ट्रभंगे च पित्रोर्वा प्राणस्य शये । प्रोक्त
 प्रा मपि कन्यायां नानु कूल्यं प्रतीक्ष्यते ॥ ॥ अ
 विवाहादौ आशौ च सति ॥ ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ दा
 ने विवाहयज्ञे च संग्रामे दशविभुषे । आपद्यधि
 च कष्टायां सद्यः शौचं विधीयते ॥ ॥ केषामित्य
 फे हे ते ब्रह्मपुराणे ॥ दातुः प्रतिग्रहीतुश्च कन्या
 दा ने च नौ भवेत् । विवाहधिव्याः कन्यायाः लाजा
 हो मादिकर्मणि प्रतम इति विवाहेषु आर्द्धे हो मा च
 ने जपो आरब्धे स तत्र न स्याद नारब्धे तु सूतव्य
 मिति विद्युवचने ॥ प्रारंभस्तु नैवोक्तः । प्रारंभो
 रणं यज्ञे संकल्पो ब्रतसत्रयोः । प्रां दी मुरवां वि
 हादौ आर्द्धे पाकपरित्रिमा वरणमिति मधुप
 परं गृहीतमधुपर्कश्च यज्ञानां च कृत्विज
 पश्चादाशौचे पति तेन भवा दिति निश्चयः । म
 पर्कात्पूर्वं तु आशौ चं बलवेति मुद्दि विवेक
 ॥ ॥ अथ यज्ञविवाहचौलोपनयनेषु जननसू
 तकादिसंकटे पूर्व नो दी आर्द्धा विधिः ॥ ॥ एकविं
 सहस्रं इति विवाहे दशवासराः । त्रिषष्टौ चौलोपन
 यने नो दी आर्द्धा विधीयते ॥ ॥ संग्रहे ॥ सं
 कटे समनुप्राप्ते सूतके सप्त पागते । कुरमांड
 भिर्घृतं कृत्वा गां च दद्यात्पयस्विनी । चोपन
 यने चाह प्रतिष्ठा दि कृ पाचरेत् । यदेव सूतक
 प्राप्तिस्तदैवाभ्युदयो क्रिया ॥ ॥ अथ अत्रादि
 विशेषः ॥ षड्विंशत्प्रते । विवाहोत्सवयज्ञेषु
 तराम् तसूतके । परैरनं प्रदातव्यं भोक्तव्यं च
 योत्तमैः । परैरसगोत्रैः । भुंजानेषु तु विप्रभुल्यं त
 म्मृतसूतके । अन्यगोहो दकावां ताः सर्वैः भुं
 ष्यताः । एतदाशौचात्पूर्वं मद्यकृत् ता

नी। विवाहपथेयात्रायां कृत्वा विप्रो न दोषभाक्
 अन्यथा दोषमाप्नोति कृत्वा वां द्राघणं चरेत् ॥
 अथ वर्जनीयकन्याः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ सुरापीव्य
 धिताधर्ता वंध्या र्थघ्नप्रियवहा । स्त्रीप्रसूश्वा
 धिवेत्तव्यापुरुष द्वे क्षिणी तथा । मनुः ॥ वंध्याष्ट
 मेधिवेत्तव्या दशमे तु मृतप्रजा । एकादशे स्त्रीज
 ननी सद्यः स्वप्रियवादिनी ॥ ॥ अथाद्वितीया वि
 वाहो मे अग्निः । कात्यायनः ॥ सदसो न्यानुपु
 र्दा रातु द्वे तुंकारणांतरात् । माद्वेदग्निमात्रक
 र्त्तुं कृ होमोऽस्य विधीयते । स्वैरनावेव भवेद्दोषो
 लौकिके न कदाचन ॥ ॥ त्रिकोडमंडनः । आद्या
 यां विद्यमानायां द्वितीया तु द्वेद्यदि तदा वैवा
 हिकं कर्म कुर्यात् । अथ अग्निमात्रा । सुदर्शनभाष्ये
 तु द्वितीया वैवाहो लौकिके एव न दूरे पासने । इदं
 चासंभवे ॥ ॥ अथ स्त्रीसंगे ॥ ॥ याज्ञवल्क्यः
 आत्तासंपादिनी । दुर्गावीरसं प्रियवादिनी । ल्य
 ज्जुदाप्यस्तृतीयां प्रामद्वयो भूरुस्त्रियः ॥ ॥
 अथाग्निहोत्रे होमकाजः ॥ छंदोगपरिशिष्टे ।
 उदितेऽउदिते वैवसमया धुषिते तथा । सर्वथा
 वर्तते मरुत्तृतीयं वैदिकी श्रुतिः । एवास्वरूपं तत्र
 वा । तत्रेस्तु षोडशे भागे ग्रहनक्षत्रभूषिते । का
 लं त्वउदितं शाखा होमं कुर्यात् । तत्र भूषणः । तथा प्र
 भातसमये नक्षत्रे नक्षत्रे मंडले । रविर्याव नदश्ये
 तसमया धुषितं चत्तु । रेखा मात्रं प्रदश्येत्
 रश्मिभिश्च समन्वितः । उदितं तद्विजानीया
 तत्र होमं प्रकल्पयेत् ॥ ॥ सायंतुस एव । या
 वेत्समं भाष्यं तेन भस्युः क्षान्ति सर्वतः । न च लो
 हितिमापेतिता वत्सायंतु ह्यते ॥ ॥ अथ वे
 उशसंस्काराः । गर्भाधानं पुंसवर्नं स्त्रीर्दत्ते
 जातकर्म वा नाम क्रियानिः । क्रमान्न प्राशनं
 वपनक्रिया । कर्णवेधो व्रतो देशो देशरे भक्ति
 विधिः । केशान्तः स्नानमुद्वा हो विवाहा

तयस्त्रिविदो विदुः ॥ ॥ अथ मधुपर्वः केषां
 दौ केषां कन्यादा नाहुत्तरं ॥ तिष्ठेत्पूर्वमुखो दाता
 वरः प्रसूद्युस्वो भवेत् । मधुपर्कं चिंताये नांत
 स्मै दद्यात्सदक्षिणामित्याश्चलाय न परां तैत्र
 सीयाणां तु दातोत्तरं मधुपर्कं कः सुदर्शना च
 र्षेण ॥ ॥ अथ नांदी आहुते सति सविंडां
 नियमः ॥ गार्ग्यः ॥ नांदी आहुते पश्चाद्वा च
 न्नात्तविसर्जनं । दर्श आहुते हय आहुते स्ना
 नं शीतोदके न च । अपसव्यं स्वधाकारे नि
 त्य आहुते तथैव च । ब्रह्मयज्ञं बाध्ययनं न दी
 सीमा विलंघनं । उपवासव्रतं चैव आहु
 भोजनमेव च । नैव कुर्यात्सविंडाश्च मंत्र
 पोदासनावधि ॥ ॥ अथ स्पृहा स्पृष्टिः ॥
 बृहस्पतिः । तीर्थं विवाहयात्रायां संग्रा मे
 देशविपुले नगरि यामहाहे च स्पृहा स्पृ
 ष्टिर्न दुष्यति ॥ ॥ अथ मधुपर्वे शो निषिद्धे
 सप्ते वर्षे सप्ते मासवर्षे नारी गृहं व्रजेत्
 आयुष्यहरत्सप्तसाती मरणं व्रजेत् ॥ ॥
 अथ विवाहोपनयनानंतरं वर्षमध्ये कृत्वा
 मस्तानं सचैलं तिलमिश्रं कर्म प्रेतानुया नं क
 लशप्रदानं । अपूर्वतीर्थान्तरदर्शनं च विव
 र्जयेत्प्रगल्भतो बृमेकं । मासषट्कं विवाहाद्यो व्र
 तप्रारंभणे न च । जीर्णभ्रांटादि न त्याज्यं गृहसं
 चार्द्धं न तथा ॥ ॥ हेमाद्रौ स्मृत्यं तरे । विवाहव्र
 तकृता सुवर्षं मर्धं तदर्धं वृं । पिंडदानं मृदास्नान
 न कुर्यात्तिलतिर्पणी ॥ ॥ भोजनात्पूर्वं भोजना
 नंतरं कुर्यात् ॥ व्यासः ॥ भुक्त्वा समुद्रहलं व्यासा
 वित्रीग्रहणं तथा । ठपोषितं सुतो दद्यात्पूर्वित
 यद्विजातये ॥ ॥ अथ विवाहाद्ये एकमाने कप
 वभोजना एकमानसमा गेह एक पात्रे च भोज

उद्भवसुस्नायादमायां च विशेषतः। पापैः।
 अतस्त्वेरमायां च स्नानमासुरं नृ। स्नादे। पुन
 तिपर्वणि स्नात्वा तर्पणैः सरितां पतिः। कदाचिद
 नैवात्र स्नानं कुर्यात्पर्वणि ॥ ॥ अस्वापवादः प्र
 भासखंडे ॥ पर्वकाले च सर्वं प्राप्ते नदीनां च समाग
 मे। खेतुबंधे तथा सिंधौ तीर्थेषु च येषु संयुतः। एव
 मादिषु सर्वेषु मेध्या स्नाने च सर्वदा ॥ ॥ अथाश्व
 धुस्पर्शः ॥ भारते ॥ अश्वत्थसागरो सेव्यौ। नस्
 ष्टव्यौ कदाचन। अश्वत्थं मेद्वारे तु सागरं पर्व
 णि स्पृशेत् ॥ ॥ अथ विनाह भेदाः। ब्राह्मि भेदे
 वस्तथा चार्धः प्राजापत्यस्तथा सुरः। गंधर्वी
 राक्षसश्चैव पैशाचस्वष्टोमतः ॥ एते वां च
 वस्वास्मत्पतरे ॥ ॥ चत्वारो ह्यष्टा एणस्पाद्या
 राज्ञां गंधर्वराक्षसौ। राक्षसश्चासुरो वैश्यो
 भूद्धे वां यत्क गार्हितः ॥ अथः पैशाचः ॥ ॥
 अथ बालशिशु कुमारकालः ॥ शातातपः। प्रा
 कृच्छ्राकरणाकालः प्रागजप्राज्ञा नाशिशुः।
 कुमारकालविश्रमो यावन्मैत्री निबंधनं ॥
 ॥ अथ देशांतरमृतस्य श्राद्धकालः ॥ पराशरः
 देशांतरगतो नष्टस्तिर्धिनं शायते यदि। कृच्छ्रा
 ष्टमी ह्यमावास्या कृष्णचैकादशी तथा। उदकं
 पिंडदानं च नवश्राद्धं च कारयेत् ॥ ॥ अथ देशां
 तरगतस्य कालपरीक्षा ॥ मनुः। प्रोषितस्य त
 था कालो गतश्चेद्वा दशाब्दिकः। प्राप्ते त्रयोद
 शे वर्षे प्रेतकार्या लिकारयेत्। बृहस्पतिः ॥
 यस्य न श्रूयते वा त्तीयावद्वा दशवत्सरात्।
 कुशापुत्रकृदाहेन तस्य स्याद्द्विधारणा। अ
 विष्ये। पितरि प्रोषिते यस्य न वा त्ती नैव चाग
 मः। ऊर्ध्वं पंचदशावूर्धात्सुत्वात् प्रतिरूपकं।

मृतभार्यः प्रजायतोति कर्मणा विदुः
 न्यायानत्रयचरेत् ॥
 नेपरिग्रहः नैताग्निसंग्रहश्चैव संस्काराः षोडश
 स्मृताः ॥ अथ द्वितीयविवाहे कालः ॥ प्रमदाम्
 तिवत्सरादितः पुनरुद्धाह विधिर्वरस्य च। विषम
 युगवत्सरे शुभो युगलो वा वृत्तिप्रदो भवेत् ॥
 अथ पूजायां शालग्रामाः ॥ ॥ शालग्रामाः स
 माः पूज्याः समेषु द्वितयं न हि। विषमानैव पूजा
 स्युर्विषमेष्वेव एव हि। शालग्रामशिला भगवत्पु
 जनीया स चक्रका। चत्वारो ब्राह्मणैः पूज्यास्त्रयो
 राजन्यजातिभिः। वैश्वेर्द्वावेव संपूज्यौ तथैव
 क्षत्रजातिभिः। पाद्रे ॥ तत्राप्यामलकी तुल्या पू
 ज्यासूक्ष्मैव या भवेत्। यथा यथा शिलासूक्ष्मा
 तथा स्यात्तु महत्फलं ॥ अथ पूजायां चक्रां
 किताः ॥ चक्रां क्रमिधु नं पूज्यं नैवं चक्रां क्रमव
 येत्। चक्रां क्रमिधु नासाधं शालग्रामं प्रपूज
 येत् ॥ अथ तुलसीपत्राणां ॥ वैद्यकतौ च व्यती
 पाते भौमभार्गवभारुषु। पर्वद्वये च संक्रांतौ द्वा
 दश्यांस्तकद्वये। तुलसीविचित्रं तिते छिंदं
 तिहरेः शिरः। विदुः ॥ न छिद्यं तुलसीविप्रो
 द्वादश्यां वैद्यकः कथितः। देवार्थे तुलसीछेदे होमा
 र्थे सप्रिधांतथा। इंदुक्षये न दुष्ये तगवार्थे तुल
 णस्य च ॥ अथ तुलसीग्रहणार्थः ॥ पाद्रे ॥ तु
 लस्य मतरूपासिसदात्वं केशव प्रिये। देशवार्थ
 विचित्राप्रिवरदाभयशोभने ॥ अथ पुष्पादि
 पर्णुषितत्वं। भविष्ये। प्रहरंतिष्ठते जाती करवीर
 महर्निशां। तुलस्यां बिल्वपत्रेषु सर्वेषु जलजे
 षु च। न पर्णुषितदोषो स्तिमो लाकारगृहे पिव
 नारदीये ॥ वर्ज्यं पर्णुषितं पुष्पं वर्ज्यं पर्णुषितं ज
 लं। न वर्ज्यं तुलसीपत्रं न वर्ज्यं जाङ्गलीजलं ॥
 अथा मलकस्याने ॥ आसः। श्रीकामः सर्वदा स
 वं कुर्वीतामलकैर्नरैः। सप्तमी नवमी चैव प
 दं विवर्जयेत् ॥ अथ समुद्रस्नानं ॥

उत्तपनाग्नि लक्षणं । दध्नाग्नेः श्रितुप्रसवे
 त्वपुनर्दध्नेः स्तु संयुतः । पुनर्दध्नेततीयेऽग्निरेव
 पुन्रेपनः स्मृतः । चंडीलाग्निरेव पाग्निः स्मृतिं कृति
 श्रद्धाहिं वित् । पतिनाग्निश्चिताग्निश्च नशिष्टग्रह
 णो वितः ॥ "अथ प्रेतदाहे श्रद्धा नीतुत्तणकाष्ठा
 ग्यादौ दोषः । घमः । घस्यानपति श्रद्धोग्निं तृणद्र
 ष्टुहवी विच । प्रेतत्वं च सदा तस्य स चाधर्मपालिप्य
 ते ॥ "अथ प्रेतनिर्हरणे द्विद्वि घमः । मनुः । दक्षिणे
 नम तं श्रद्धपुरद्वारेण निर्हृतः । पश्चिमोत्तरध्वं स्त
 यथासंख्यं द्विजातयः ॥ "अथाहिताग्निमरणे
 पात्रनिमोगः ॥ पराशरः ॥ शम्यां शिशने विनिक्षिप्य
 अरणी मुक्कयोरपि । मुहुर्दक्षिणे हस्तो वा मत्पा
 तं न्यसेत् । कटे तु स्वलक्ष्मणं च मुसलं न्यसे
 त् । उरसि क्षिप्रदृषेत्तु उजापतिना मुखे । श्रोत्रे
 च श्रोत्राणी दद्यात् । अस्त्रं ली तु च त्रयोः । कर्णे
 नेत्रे मुखे धर्मो । हस्तप्रथमं लं न्यसेत् । अग्नि
 होत्रोपकरणमशो नतत्र निक्षिपेत् ॥ "अथ न
 ग्नप्रेतदाहः । प्रवेता । प्रेतस्य पुत्राद्यैव स्त
 द्यैः पूजनं ततः । नग्नस्य दहेने क्वकिं विदेहयं प
 रित्यजेत् । श्राद्धे दद्यात् । विमर्धव्यो नग्नः कस्य
 विदपदि तथा । निःशेषं तु नर्धयः शेषं किंचि
 त्यजेत् ॥ "अथ दहनकाले निनाशः । मदनर
 लेयत्तु पार्श्वः । मजमाने मृते कापि विदो ता वा प्रवे
 शिते । वर्षादिभिर्हृते नो तु कथं प्रेतविकल्पनाशो
 षं दग्ध्वाऽप्रदग्धेषु निर्मथ्ये व तु कारयेत् ॥ "अ
 थपत्नी नरे दग्धे पात्र न्यासे कृता गते अग्निषु तद्देह
 यदार्धं लभ्यते क्वचित् । तदार्धं दग्धकाष्ठा नि
 तानि त्रिर्न्यसेत् । यद्यर्धं दग्धकाष्ठां तु त
 दीर्घं नैवलभ्यते । तदा तद्दृष्टि रवंडुं तु निर्हरेत्
 व्यं महाजले ॥ "अथ विदेशामरणे विशेषः
 विदेशामरणे स्त्री निःश्राद्धाभ्यज्य सार्धं वा ।
 यो द्वर्हि वाष्ठाद्यपात्रं न्यासादिपूर्नं वत् ॥
 इति वं दोगपरिशिष्टे ॥

यो जस्य तु संस्कार यथोक्तविधिना ततः । ५
 हादी ज्येष्ठसर्वाणि पितृकार्यानि कारयेत् । द्वा
 शाब्दपरीक्षा पितृभिर्न विषयेति मदनरत्ने उ
 क्तं ॥ अथ वयो विशेषणकौलप्रतीक्षा । गृह्य
 कारिकायां ॥ तस्य सर्ववयस्कस्य विशेष्यव्यो
 र्ध्वतः क्रिया । ऊर्ध्वपंचदशाब्दा तु मध्यमे
 वयसि स्मृता । द्वादशाब्दसराद्ूर्ध्वमुत्तरवय
 ससि स्मृता ॥ अथ कृतौर्ध्वदेहि कस्य पु
 नरागमनं । हेमाद्रौ बृद्धमनुः ॥ अमृतं मृतमा
 कृष्णकृतं यस्योर्ध्वदेहि कं ॥ प्रायश्चित्तमस्मा
 स्मान्ने कृत्वाग्नीनादधीति च । जीवरूपदिसमा
 गच्छेद्दुतकुभे निमज्जयतां । उद्धसस्नापयित्वा
 स्य जीतकर्मदि कारयेत् । द्वादशहं व्रतं चर्षादि
 रात्रमथ वास्यतु । स्नातो द्वा ततां भार्यामन्यां वा
 तद्भवतः । अग्नेः कर्षय विधे व द्वा त्यस्यो मे न
 वा यजेत् । अथे द्वा गयेत मनुना सिदि गत्वा च
 त्तु । श्विमाद्युष्मती कर्मादी सितांश्च क्रतुं स्त
 ॥ अथ रात्रि मृतस्य पुत्रादी तौ रनिषेधश्च
 संग्रहे ॥ रात्रौ दग्धा तु पिं गंत कृत्वा वपनवर्जितं
 वपनं नेष्यते रात्रौ श्वस्तनी वपनक्रिया । वपनं तु
 प्रातः तच्च सर्वैः पुत्रैः कार्यं ॥ गंगायां भास्कर
 हे त्रे मातापित्रोर्गु सर्म तो । आधाने सोमयागे
 च वपनं सप्तसु स्मृता मिति मिताक्षरायां ॥
 अथ प्रेतदाहे अग्निनिर्णयः ॥ आशौचप्रकाश
 क्रतुः । विधुरं विधवां चैव कपालस्याग्निना दह
 त् । अलवारिपतिं चैव दहेद्दुत्तपनाग्निना । तु
 षाग्निना च दग्धव्यः कन्यका बाल एव च ॥ कपाल
 जितलक्षणं ॥ अग्निवर्णं कपालं तु कृत्वा तत्र विदित्ति
 पेत्वा करीषादि ततो वद्विर्जातोयः सकपालजः ॥
 अत्यंतरे । ग्रहस्थो ब्रह्मचारी च विधुरो विधवाः
 त्रयः । औपासनश्चात्तपनस्तथाग्निश्च कप

प्रमेकादशो हनि ॥ ॥ अथ साग्नेर्विरग्ने मरणे
 आशौचग्रहणोद्ने विशेषः। आहिताग्नेौ
 साग्निवृष्टते सात्वाहाददहनदिवसतो दश
 दिनमाशौचं कुर्यात्। न मरणादिवसत इति
 अनाहिताग्नेौ मृते स्मति मरणादिवसतः आ
 शौचं कुर्यात्। नदाहदिनात् ॥ ॥ अगिराः। अ
 नग्निमेतत्क्रांतेः साग्ने संस्कारवर्मणः। अग्नि
 संवयने दाहात् मृताहस्त यथा तिथिः ॥ ॥ अ
 थ साग्निवृष्टदेशांतरमृतस्य अस्त्रामला
 भेवालाभे सति कर्तव्यं। अस्त्रामलाभे अस्थि
 भिः प्रतिकृतिं कृत्वा। अस्त्रामलाभशौचं न क्रा
 दिविधानेन चालाशसिद्धिर्निर्दितां प्रतिकृ
 तिं कृत्वा तां दध्यात्तयोदशाहाद्यशौचिनः
 स्युः अनग्निवृष्टे अस्त्रप्रतिकृतिं वा पा
 लाशान्निर्दितां प्रतिकृतिं कृत्वा दध्यात्त
 यस्त्रीत्पहास्याशौचं कर्तव्यं ॥

पिंडदा नोचितो योऽपि कुमोदितुं समा
 तः ॥ अथैकादशाहः ॥ ब्राह्मणो भोजयेदाह
 होतव्यमनले तथा । पुनश्च भोजयेदेवं द्विसा
 वृत्तिर्भवेदिति ॥ अथैकोद्विष्टं ॥ एकोद्विष्टं
 देवहीनमेकाद्यैर्वृषवित्रवै । आवाहनाग्नौ वृ
 षणरहितं त्वपसव्यवह्नौ ॥ अथ वृषोत्सर्गः ॥
 एकादशो द्विष्टे तस्य यस्य नोत्सर्ग्यते वृषण
 प्रेतत्वं सुस्थिरं तस्य दत्तैः श्राद्धैः शतैरपि ॥
 ॥ अथ प्रत्यक्षवृषोत्सर्गभावे प्रत्याम्ना
 प्रः ॥ वृषोत्सर्जनवेलायां वृषभावाः कथंचन
 द्विष्टेऽपि वृषेभ्यो वा वृषेभ्यो वा विप्रोचयेत् ॥
 ॥ अथ वृषोत्सर्गस्त्रीषु विशेषः । संग्रहे । प
 तिपुत्रवती नारी भर्तुरग्रमृता यदि । वृषो
 त्सर्गं न कुर्वीत गतं दद्यात्स यस्विनी । पति
 पुत्रयोः साहि संवदिते ॥ अथाशौचांत
 रपि वृषोत्सर्गदि ॥ ततकेष्टतके चैवादि
 तीयं सूतके यदि पिंडदानं प्रकुर्वीत वृषोत्स
 र्गतथैव च । न हन्यात्सूतकं कर्मद्वादशौकात्
 शाहिकं । शुद्धे वा यदि वा शुद्धः कुर्यादिवा वि
 चारयत् ॥ अथ मासिकानि ॥ तानि च
 कृत्वा सपिंडं नकार्यं ॥ गोभिल लौगाही ॥ आ
 द्वात्रिंशोऽशादत्वा नैव कुमोत्सपिंडनां आ
 द्वात्रिंशोऽशापद्यदि दत्तं कुर्यात्सपिंडनां ॥ गो
 त्कर्मणः । द्वादशप्रतिमास्यानि प्राद्यं प्राप
 सिक्ते तथा । त्रैपक्षिका ब्दिके चैति आद्यामेत
 निषोऽशा ॥ यात्र वल्कल ॥ मृतं हनि तु कर्तव्य
 प्रतिमासं तु वत्सरं । प्रति सर्वत्सरं चैव म

मध्ये पुत्रजननं ॥ अशौचे तु स मुत्पन्न
 जन्ममदा भवेत् ॥ कर्तुं स्नात्कालिकी शुद्धिः
 शौचे न भवेत् ॥ अथाशौचे संध्या ॥ स
 यजपहोमादीनाशौचे वर्तयेत्सदा ॥ संध्या तु म
 स्वाकुर्यादध्यामार्त्तं सप्तत्रकां असगोत्रः सगोत्रे
 वा यदि स्त्री यदि वा पुमान् ॥ प्रथमे हतियो द
 त्स दशाहं समापयेत् ॥ असगोत्रमपि प्रतंदा
 हयेद्यः कथंचन ॥ सचापि गोत्रिभिस्तु ल्यमाशौ
 चं मुनिभिः स्मृतं ॥ अतर्दशाहदा हेतुशेषत
 उच्यते ॥ खिलात् ॥ बहिर्दशाहदा हेतुदाहादि
 त्रिदिनें स्मर्त्तं ॥ प्रागाशौचं प्रहृष्टावे शातीनां त्रि
 दिनें स्मर्त्तं ॥ प्राग्रह त्रिदिनें कर्तुं न्येषां तु न वि
 द्यते ॥ अशौचे स्वग्रहाय नोष्टुर्विभूतुगो
 त्रिणां अनेकाब्दात्समपि दाहादि त्रिदिने
 स्मर्त्तं ॥ प्राग्रहादिनां तु न वस्या कर्तुं स्वस्ति
 तथापि वा कर्त्तव्यं न तत्र यद्यत्र हे पूर्णतपो
 दिती इदं सर्वं शत्रुत्सर्त्तं दाहवेदितव्यं ॥ अ
 यज्जननमरणरजो रो वेरात्रि विभागः ॥ स
 त्रिमासं त्रिधा कुर्याद्द्वौ भागौ पूर्व वासरे ॥ त
 तीयः प्रथमो ह्यस्याऽऽनुत्पत्त्य रजःसुचा
 दशाहमध्ये दर्शा पाते निर्णयः ॥ अधिव्ये ॥
 प्रवृत्ताशौचे वर्तं त्रस्तु यद्विदं प्रपद्यते ॥ समा
 प्य बोदकं पिंडान् स्नानमार्त्तं समाचरेत् ॥
 पैठी नसिः ॥ अद्यैदावेव कर्त्तव्या प्रेतीपि
 जेदकक्रिया ॥ द्विरैदं वे तु कुर्वाणः पुनः शाव
 समश्नुते ॥ मातापित्रोर्विशेषः ॥ गौतमः
 अतर्दशाहदे दर्शश्चेत्तत्र सर्वं समापयेत् ॥

न माचरेत् ॥ सर्वाशौचस्य रात्रिशेषे आशौ-
 चांतरपतति तत्र विशेषः ॥ रात्रिमात्रशो-
 चे सर्वाशौचे यद्यशौचांतरं तर्हि सर्वाशौचे
 समाप्य अतरे द्वाभ्यां रात्रिभ्यां शुद्धिः ॥ त-
 स्या एव रात्रेः पश्चिमे यामे आशौचांतरति-
 स्थिती रात्रीभिः शुद्धिः ॥ न तु तच्छेषमात्रेणेति
 विज्ञानेश्वरः ॥ रात्रिशेषे सति द्वाभ्यां प्रभाते
 तिति स्थितिर्दिनेरिति ॥ ॥ शतीनां मरणे ब्र-
 ह्मचारीणां नास्ते शौचता ॥ अतस्ति लोदकं ते
 भ्यो न ददुर्ब्रह्मचरिणः ॥ ॥ मातापित्रोस्तु
 विशेषः ॥ ॥ मातापित्रोस्तु ब्रह्मचारीणाम्
 स्य शौचे त ॥ पितृभ्यामपि तैस्मा देयमेव
 तिलोदकं ॥ ॥ अथोक्तं पशुत्पले पुत्रज-
 नमदाभवे कृत्वा सात्त्विके शुद्धिः पूर्वा-
 शौचेन शुध्यति ॥ न कर्तव्यं वाशौचस्य
 पाते ॥ प्रेतमुद्धि शयने यदि दानं यथा वि-
 धिः ॥ प्रारब्धे प्रेतपिंडे तु मध्ये च न भवे-
 त् ॥ तद्यै वाशौचविंडांस्तु शेषान् दद्याद्यथा वि-
 धिः ॥ मातृपितृणी मध्ये पितुरेवाद्दशाहं
 कुर्यात् ॥ आद्यं आद्यं मशुद्धोपि कुर्याद्देशाय
 शोहनीति ॥ ॥ आशौचं द्विविधं ॥ अस्पृश-
 त्वप्रयोजकं कर्मानधिकारलक्षणं च ॥ याव-
 त्सूतं मस्य श्वा माता प्राकृत्स्नानतः पि-
 अन्नेषां तु सगोत्राणामभुवि त्वं न वि-
 किंतु तेषां कर्मानधिकारि त्वं ॥ ॥ आशौ-

ततो ॥ १ ॥ ना लक्ष्मणं नंतरं शिशु मरणे संपूर्णं दि
 शाह ॥ ॥ अथ शावाशौचं ॥ दशाहा दूर्ध्वं नाम क
 रणात्पूर्वं शिशु मरणे निखन नमेव ॥ नाग्युद्
 वृदानं । शक्ती नां तु स वै लस्ता नात्स वै धः शुद्धि
 नाम कुरणा दूर्ध्वं दंत ज नना प्राक् मरणे तु दह
 न खन नयो विवृल्यः । दहनं खननं वा । अनुग
 मने तु कृता कृतं । खननं पूहो तु सद्यः शुद्धिः ।
 दंत ज ना दूर्ध्वं म वि त्रि कषय यं त म कृत चूडस्य
 दहनं खननयो विवृल्यः खनने एका हं दहने
 त्रिरात्रं । ऊना दूर्ध्वं तं अनुगमनं म पिक
 ता कृतं । द्विवर्षा दूर्ध्वं अनुगमनं नित्यमेव । क
 त चूडस्य तु त्रिवर्षात्सर्वमपि तूच्छं । दहनं तूच्छं
 मुद्वृदानं त्रिरात्रं माशौचं त्रिमत्तमेव । माता
 पित्रो स्तु पुत्री तं त्रि मरणे दहनं खननं योर
 विशेषेण त्रिरात्रं वै त्रिरादभि संबंधादनु
 रुंध्यादद्यं त्र्यहमित्येव च नात् ॥ अदंत ज न
 नात्सद्य आचूं ज न शिबी स्मृता । त्रिरात्रे मा
 त्र तादेशा दृशरात्र म तः परं । एतत्स पिंड
 विषयं । माता पित्रो स्तु नाम कुरणा दूर्ध्वं त्रि
 वर्ष पयं तं त्रिरात्रं वै त्रि क् सर्व धात् । एत
 त्सर्वं सान्निधि मरणे हेयं । असा न्निधि मर
 णे श्रुते कृता शौचं नास्ति ॥ स्नानं मात्र
 णे व शुद्धिः ॥ ॥ अथ सार्धं समा नो दक
 णेत्र जल दूर्णं । कुरु मारभ्य सप्त पुरु
 षाः सार्धं ॥ ततः सप्त समा नो दकाः ।
 तनु त्रे रं गो त्रजा एव । यत्र सार्धं इती

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com